

Кръшката на селянина.

Единъ день, единъ селянинъ, занесе една кошница съ круши въ замъка на единъ синьоръ. На стълбата, селянина видѣ двѣ маймуни които взе за дѣца на синьора. Тѣзи забавителни животни се хвърлиха върху кошницата на селянина, който съ уважение си свали шапката и остави да му взематъ една голѣма частъ отъ крушитѣ. Синьорътъ като видѣ кошницата наполовина празна, попита селянина:

— Защо не напълни кошницата?

— Милостиви господарю, отговори добрия селянинъ, тя бѣше пълна, но вашитѣ синове я прѣполовиха. Крушитѣ имъ се много харесаха, а азъ нѣмахъ смѣлостта да имъ откажа.

Синьорътъ веднага се сѣтилъ каква била работата, за заблуждението, въ което билъ изпадналъ селянина. Позасмѣлъ се и потупалъ селянина по рамото.

София. 2/1 1919 г.

Прѣведе отъ френски: *Йор. Д. Димова* ученичка отъ V класъ.

К. Хаджиевъ.

НЕВЪНА.

Мила, малка е Нѣвена,	Сутринъ рано в' училище
Винаги засмѣна	Отива Невѣна,
Малки сини ѝ очички,	Обѣдъ дойде, тя се връща
Блѣстятъ катъ звѣздички.	Весела засмѣна.

Тѣй минаватъ днитѣ свѣтли,
Редятъ се години,
Доръ най сетнѣ и Невѣна
Мома станала голѣма.

